

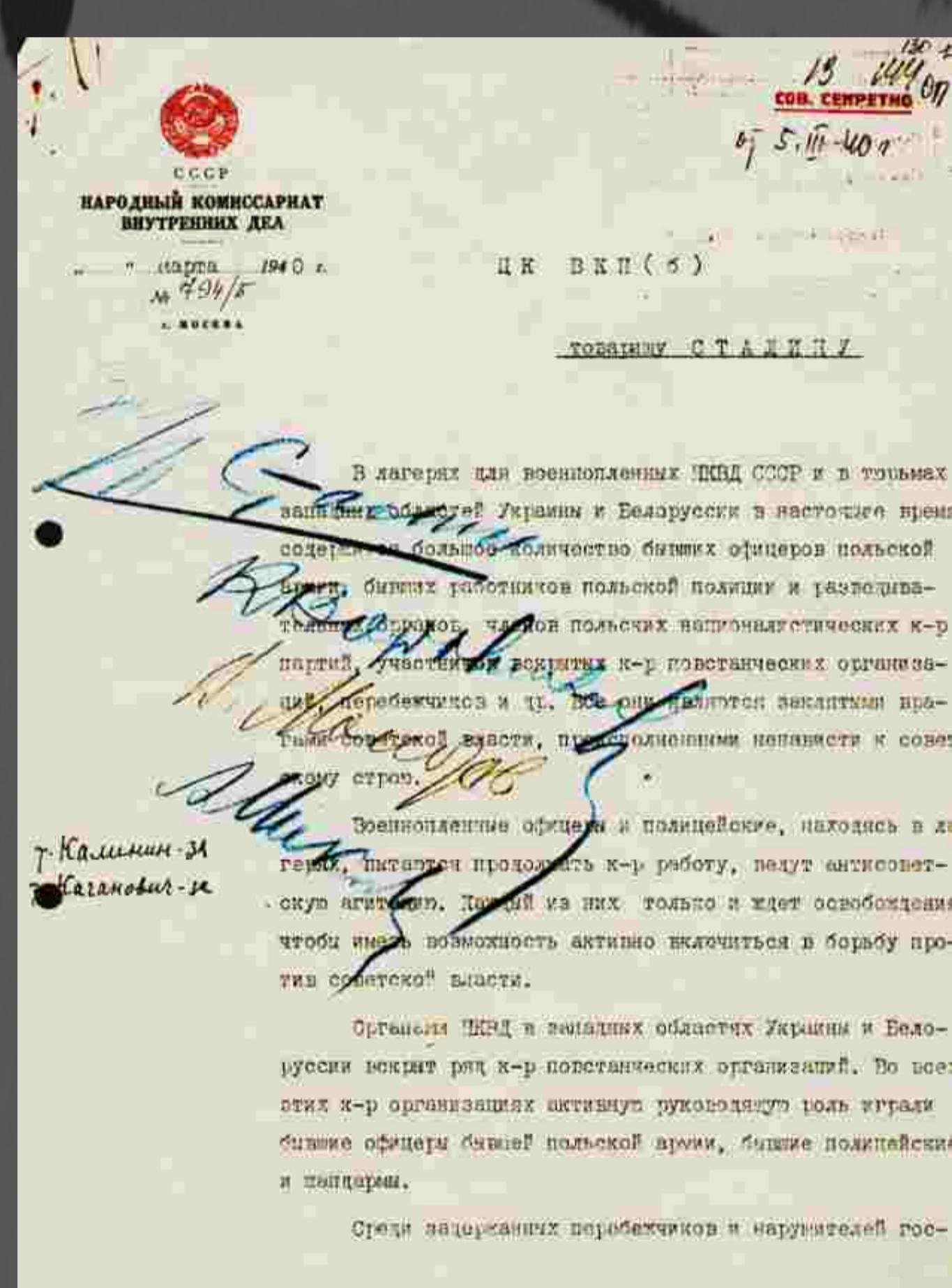
2 marca 1940 Ludowy Komisarz Spraw Wewnętrznych – Ławrientij Beria skierował do sowieckiego przywódcy Józefa Stalina słynną tajną notatkę nr 794/B. Szef NKWD napisał, że polscy jeńcy i więźniowie są zdeklarowanymi i nierokującymi nadziei poprawy wrogami władzy sowieckiej. Wobec tej opinii, Beria wnioskował o rozstrzelanie 14,7 tys. jeńców i 11 tys. więźniów bez wzywania skazanych, a także bez decyzji o zakończeniu śledztwa i aktu oskarżenia. Notatka posiada cztery zatwierdzające podpisy: Stalina, Woroszyłowa, Mołotowa i Mikojana oraz dopiski sekretarza: Kalinin – za, Kaganowicz – za.

Józef Stalin

Ludowy Komisarz Spraw Wewnętrznych Związku Sowieckiego Ławrientij Beria

Notatka szefa NKWD Ławrientija Berii do Józefa Stalina z propozycją wymordowania polskich jeńców z marca 1940 roku z podpisami: Stalina, Woroszyłowa, Mołotowa, i Mikojana

Podpisy sowieckiego dyktatora i członków Biura Politycznego, które znalazły się na notatce Berii, przypieczętowały los tysięcy Polaków. 5 marca 1940 r. Biuro Polityczne Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Partii Komunistycznej bolszewików – WKP(b) w tajnej uchwale podjęło decyzję o skazaniu na śmierć ponad 22 tysięcy polskich jeńców i więźniów politycznych przebywających w obozach oraz więzieniach na terenie Związku Sowieckiego. Oto treść protokołu Biura Politycznego KC WKP(b) noszącego numer P13/144:

Wszechzwiązkowa Partia Komunistyczna (Bolszewików) KOMITET CENTRALNY Nr P13/144

Tow. Beria 5 marca, 1940

Wyciąg z protokołu nr 13 posiedzenia Biura Politycznego Komitetu Centralnego Uchwala 144 - 5 marca, 1940 w sprawie przedłożonej przez NKWD ZSSR I. Polecieć NKWD ZSSR:

1) sprawy 14 700 osób znajdujących się w obozach dla jeńców wojennych- byłych polskich oficerów, urzędników państwowych, obszarników, policjantów, agentów wywiadu, żandarmów, osadników i służby więziennej,

2) jak też sprawy aresztowanych i znajdujących się w więzieniach w zachodnich obwodach Ukrainy i Białorusi osób w liczbie 11 000 - członków różnych kontrrewolucyjnych organizacji szpiegowskich i dywersanckich, byłych obszarników, fabrykantów, byłych polskich oficerów, urzędników państwowych i uciekinierów - rozpatrzyć w trybie specjalnym z zastosowaniem wobec nich najwyższego wymiaru kary - rozstrzelania.

II. rozpatrzenie spraw przeprowadzić bez wzywania zatrzymanych i bez przedstawienia zarzutów, decyzjami o zakończeniu śledztwa i aktu oskarżenia - w następującym trybie: a) wobec osób znajdujących się w obozach dla jeńców wojennych - na podstawie informacji przedłożonej przez Zarząd Spraw Jeńców Wojennych NKWD ZSSR, b) wobec osób zatrzymanych - na podstawie informacji przedłożonej przez NKWD Ukraińskiej SSR i NKWD Białoruskiej SSR.

III. Rozpatrzenie spraw i powzięcie uchwały nałożyć na trójkę towarzyszy w składzie: Mierkułow, Kobiułow i Basztakow (Naczelnik I Wydziału Specjalnego NKWD ZSSR).

22 marca 1940 roku Ławrientij Beria wydał tajny rozkaz opatrzonej numerem 00350 „O rozładowaniu więzień NKWD USRR i BSRR”. Decyzje jakie zapadły w marcu 1940 roku oznaczały wyrok śmierci dla ponad 20 tysięcy Polaków więzionych na terenie Związku Sowieckiego.

и жандармы.

Среди задержанных перебежчиков и нарушителей гос-